

A – 1^e zondag van de Advent - 30 november / 1 december 2019
Jesaja 2,1-5; Ps 122; Romeinen 13,11-14; Matteüs 24,37-44

Kijken naar wat komen gaat

Ik las vorige week in mijn weekblad van *Le Monde* een artikel over de stijging van de levensverwachting, wereldwijd. Deze ontwikkeling gaat heel snel. Tegen het jaar 2050 is de bevolking van Afrika verdubbeld, en telt India meer bewoners dan China. In Europa daarentegen loopt het deel van de bevolking dat nog werkzaam is, met 49 miljoen mensen terug. Tegelijk worden we steeds ouder. De gemiddelde levensverwachting was na de oorlog rond de 60 jaar, tegenwoordig zitten we al rond de 80. Europa wordt een continent van pensionados met bijbehorende ouderdomskwalen. Er dienen zich dus immens grote economische en financiële problemen aan. Als we tenminste niets doen. Want we zien het aankomen. De kinderen die nu geboren worden zijn over 60 jaar 60, en we kunnen dus nu al tellen hoeveel zestigers er straks zullen zijn. Met andere woorden: we zien het, we zien het aankomen, we weten dat het gaat gebeuren, en we kunnen zelfs zeggen wanneer de problemen zich ècht gaan aandienen.

En wat doen wij dan? Gaan wij dan door, zoals Jezus vandaag in het Evangelie zegt, met “eten en drinken, huwen en ten huwelijk geven”, met gewoon maar doorleven, en doen alsof er niets aan de hand is? Of gaan wij ons voorbereiden, gaan wij maatregelen treffen?

Iedere Amerikaan heeft nu twee auto's voor zijn huisdeur staan. In Europa zijn wij binnenkort ook zo ver. Stel nu dat over dertig jaar alle aardbewoners ook twee auto's voor de deur hebben staan, is de aarde dan nog wel bewoonbaar? Natuurlijk kunnen we doen alsof er niets aan de hand is, en gewoon doorleven. En denken: het zal mijn tijd wel duren. Na ons de zondvloed. Daar waarschuwt Jezus vandaag ook voor.

Maar je kunt je ook voorbereiden op wat er aankomt. Door je leven daaraan aan te passen. Wie naar de toekomst kijkt, en weet wat er gaat gebeuren, zal er ook naar toe leven. In het visioen van de profeet Jesaja, dat wij lazen in de eerste lezing, staat de berg Sion als het doel waar wij naar optrekken. En Paulus, in de tweede lezing, spreekt over de dag die gaat aanbreken, en dat wij daarom nu al op een andere manier moeten gaan leven.

Dat zijn allemaal gedachten die bij mij opkomen als ik denk aan de Advent. En Advent, in onze Kerk, is natuurlijk allereerst de korte periode van vier weken tot voorbereiding op de komst van Jezus, in zijn geboorte op 25 december. Jazeker, en dat gaan wij de komende vier weken ook overdenken. En dan gaan wij stilstaan bij enkele sleutelfiguren: Johannes de Doper, de profeet Jesaja, en natuurlijk moeder Maria.

Advent, dat is voorbereiding op de komst van Jezus. En dat doe je door te leven met het oog op wat er komen gaat. Je zit niet te wachten, je leeft er naar toe. Je gaat nog eens te rade bij jezelf. Je gaat je weer eens verdiepen in je gebedsleven. Je gaat straks weer eens goede voornemens maken.

Dat is Advent. Je helemaal in het teken stellen van al dat moois, al dat goeds dat komt.

Dat is Advent, laat ik zeggen, in het klein. Onze opgang naar Kerstmis. Maar Advent is ook in onze wereld, in onze samenleving, op onze aardbol, attent zijn op wat komt, zich voorbereiden op iets dat komen gaat, op een toekomst die we kunnen voorspellen, waar we ons op kunnen voorbereiden, en die we kunnen beïnvloeden, ook dat is het thema van de Advent.

Of gewoon. In ons eigen leven. Want dat doen wij allemaal. Als wij weten dat er iets belangrijks op komst is, kijken wij vooruit, maken wij toekomstplannen. En wanneer wij ons voorbereiden, passen wij ons leven daaraan aan.

Jezus zelf ziet het vandaag in de Evangelielezing ook heel breed, wereldbreed. Hij spreekt over wat er in de wereld op ons afkomt. En ook wij, wij weten het heel goed. Welnu, doen we net alsof we het niet zien? Of willen we het misschien niet zien? Gaan we gewoon door met ons dagelijks leven? Onze politici zijn allang aan het berekenen of ze over 30 jaar de pensioenen nog kunnen betalen. Dat is ook Advent. Kijken wat er op ons afkomt. Bewust er naar toe leven.

En dan zijn de vragen die wij ons stellen in deze Advent: leef ik wel bewust? Kijk ik ook wel eens naar de toekomst? Wat bepaalt mijn leven?

Mogen wij zo naar Kerstmis toeleven.

Régis DE LA HAYE, diaken